

iz primata biva samo utvrđen biljegama prave Crkve (Str. 450). — U poglavlju o vjeri izlaže nam »analysim fidei« od P. Strauba te toj analizi pred ostalim izlaganjima daje prednost (str. 631) jer se čini da u njoj imade najmanje poteškoća.

S. B.

Lercher L. S. J. Institutiones theologiae dogmaticae. Vol. II, De Deo uno, De Deo trino, De Deo creante et elevante 8° (XXVI A 518) Oeniponte 1934 F. Rauch.

Prva knjiga De Deo uno sadrži: 232 str. Iz čitavog razlaganja i dokazivanja odsjeva duboka filozofska sprema, koju posjedule auktor. Kod dokazivanja egzistencije Božje zanimivo je, da auktor ne navodi t. zv. deontološkog dokaza. Čini se da taj dokaz ne će imati osobite vrijednosti, jer pojam i svijest dužnosti, prave i apsolutne, pretpostavlja već spoznaju apsolutnog bića, koje jedino može biti podloga svijesti prave i apsolutne dužnosti. — Kod raspravljanja »De mundi creatione« navodi auktor sve teorije koje su iznjeli katolički bogoslovi za tumačenje hexaemeronu. Po njegovom mišljenju ne može si nijedna dosadnja teorija prisvajati isključivo pravo na potpunu istinu. To poglavlje svršava riječima: »Prorsus adaequata et ab omni dubitatione remota cognitio intentionis, qua Deus descriptionem operis creationis Moysi inspiravit, hominibus mortalibus concessa esse non videtur«.

S. B.

Lercher, L. S. I. Institutiones theologiae dogmaticae. Vol. IV. 8° (763 S.) Oeniponte 1930, Rauch, M. 13.

Ovaj svezak govori najprije o ulivenim krepostima uopće, a onda o bogoslovskim kreposti vjere, ufanja i ljubavi. Iza toga izlaže auktor nauku o sakramentima uopće i o sakramentima napose. Zadnji traktat jest de novissimis. Na koncu se nalazi potpuni alfabetski registar za sva četiri sveska. U prepornim pitanjima iznosi pisac svoje mišljenje, koje uvijek potkrepljuje jakim razlozima. Tako n. pr. u spornom pitanju o načinu uzročnosti sakramenata zastupa auktor s Billotom tezu de causalitate intentionalis. Ovaj svezak kao i svi ostali odlikuje se preciznim izlaganjem pojmova, preglednom obradbom teze te konciznom ali jasnom argumentacijom.

S. B.

Dr. Andrija Spiletak, Strossmayer i pape. Na temelju originalnih spisa iz arhiva biskupske kancelarije u Dakovu pretiskano iz »Glasnika biskupije đakovačke«. Đakovo 1934. Tisak biskupijske tiskare, 8° — 338, cij. 20 Din.

Msgr. dr. Andrija Spiletak izdao je pred kratko vrijeme Strossmayerove govore na vatikanskom koncilu s hrvatskim prijevodom i dokumentima, koji se iz vatic. koncila odnose na Strossmayera. Ova pak monografija jest skup svih onih brižnih arhivalnih studija uglednog pisca, koje osvjetljaju život i rad biskupa Strossmayera, počevši od njegova biskupskog imenovanja pa do njegove smrti. Pisac je iz obilja arhivalne građe sabrao ono, što najmarkantnije karakteriše osobu biskupa Stros-